

Vlaamse Reguleringsinstantie
voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt
North Plaza B | Koning Albert II-laan 7 | B-1210 Brussel
Tel. +32 2 553 13 53 | Fax +32 2 553 13 50
Email: info@vreg.be
Web: www.vreg.be

Advies van de Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt

van 19 december 2005

met betrekking tot het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ter bevordering van elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 18 november 2005, met het oog op de adviesaanvraag bij de SERV, de MINA-Raad en de VREG

Inhoudsopgave

INHOUDSOPGAVE	2
1. TERMIJN VOOR DE BEHANDELING VAN EEN AANVRAAG VOOR WARMTEKRACHTCERTIFICATEN	3
2. HET AANTAL VOOR TE LEGGEN CERTIFICATEN OP 31 MAART 2006	4
2.1. <i>Formule</i>	4
2.2. <i>Quotum</i>	4
3. BEVOEGDHEID VAN DE VREG VOOR DE BEPALING VAN NADERE REGELS VOOR DE BEPALING VAN DE WARMTEKRACHTBESPARING DOOR COMPLEXE INSTALLATIES	4
4. DE BEPALING VAN WARMTEKRACHTBESPARING OP SITES MET REEDS BESCHIKBARE WARMTE	5
5. REFERENTIEREDEMEMENTEN	7
6. TOEKENNING VAN GARANTIES VAN OORSPRONG AAN 'GROENE' WARMTEKRACHTINSTALLATIES	7
7. GEBRUIK VAN GARANTIES VAN OORSPRONG TER VERANTWOORDING VAN DE BRANDSTOFMIX:	9
7.1. <i>Controlebevoegdheid van de VREG</i>	9
7.2. <i>Eénduidigheid van de wetgeving</i>	10
8. ADVIES VAN DE VREG MET BETREKKING TOT DE IMPLEMENTATIE VAN HET ONTWERPBESLUIT	13
8.1. <i>Visie van de VREG op de implementatie-aspecten van het Ontwerpbesluit</i>	13
8.2. <i>Voorgestelde technische wijzigingen aan de tekst van het Ontwerpbesluit</i>	17

De Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt;

Gelet op de principiële goedkeuring door de Vlaamse regering op 18 november 2005 van het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering ter bevordering van elektriciteitsopwekking in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties (hierna "het Ontwerpbesluit");

Gelet op het verzoek per brief van het kabinet van de Vlaamse minister, bevoegd voor het Energiebeleid, aan de VREG om binnen een termijn van een maand haar advies te verlenen over het Ontwerpbesluit, ontvangen op 28 november 2005;

Heeft het dagelijks bestuur van de VREG in haar vergadering van 19 december 2005 het volgende advies goedgekeurd:

1. Termijn voor de behandeling van een aanvraag voor warmtekrachtcertificaten

De regeling van de termijnen in artikel 4 §1, laatste lid en §2 geeft de VREG onvoldoende tijd (1 maand) om een bij indiening volledig samengesteld dossier te behandelen.

Daarom wordt voorgesteld de volgende wijziging aan het Ontwerpbesluit door te voeren:

De volgende tekst uit Artikel 4 §1, laatste lid en §2 wordt geschrapt:

§1.

(...)

Als het aanvraagdossier niet volledig en correct is samengesteld, brengt de VREG binnen twee maanden na de ontvangst van het aanvraagdossier de aanvrager daarvan schriftelijk op de hoogte. In die brief worden de redenen vermeld

(...)

§2. De VREG beslist binnen een maand na de vaststelling dat het aanvraagdossier volledig en correct is samengesteld of de warmtekrachtbesparing (...)

De volgende tekst komt in de plaats van de geschrapte passages:

"§1

(...)

De VREG meldt de aanvrager schriftelijk binnen de twee maanden na ontvangst van het aanvraagdossier of dit volledig en correct is samengesteld. In die brief worden desgevallend de redenen vermeld waarom de aanvraag niet volledig werd bevonden

(...);

§2: De VREG beslist binnen een maand na de volledigverklaring van het aanvraagdossier of de warmtekrachtbesparing (...)"

2. Het aantal voor te leggen certificaten op 31 maart 2006

2.1. Formule

Artikel 11, §2, bepaalt het aantal warmtekrachtcertificaten dat jaarlijks door leveranciers moet worden voorgelegd. Dit aantal wordt bepaald door de formule $C_w = W \times E_v$, waarbij E_v wordt verklaard als

E_v = de hoeveelheid elektriciteit die een leverancier heeft geleverd aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het jaar $n-1$ (in MWh), sinds de inwerkingtreding van dit besluit, met uitzondering van de elektriciteit die geleverd is door de distributienetbeheerders.

De VREG is van mening dat het aantal in te leveren certificaten voor 31 maart 2006 wel degelijk moet worden bepaald op basis van de totale levering van elektriciteit in 2005, en niet voor de geleverde elektriciteit sinds de inwerkingtreding van dit besluit.

De VREG stelt daarom volgende formulering voor:

E_v = de hoeveelheid elektriciteit die een leverancier heeft geleverd aan eindafnemers via het distributienet of het transmissienet in het kalenderjaar $n-1$ (in MWh), met uitzondering van de elektriciteit die geleverd is door de distributienetbeheerders.

2.2. Quotum

Op basis van de op vandaag uitgereikte warmtekrachtcertificaten valt te verwachten dat het quotum, vastgesteld voor 31 maart 2006, niet zal worden gehaald. Slechts ongeveer de helft van het vereiste aantal certificaten zal beschikbaar zijn voor inlevering. Dit houdt in dat de VREG, zelfs bij een volledige indiening van alle uitgereikte certificaten, een boete zal moeten vestigen in hoofde van meerdere leveranciers.

De VREG vindt het anderzijds zeer belangrijk dat de doelen van de certificaten systemen duidelijk vastgelegd worden om de investeringszekerheid en stabiliteit te verhogen. Tevens meent ze dat er uiterst omzichtig moet worden omgesprongen met elke wijziging van het systeem, inzonderheid een verlaging van de boeteprijs of een aanpassing van de doelstellingen. Verschillende leveranciers hebben hun aankoop- of investeringsstrategie reeds bepaald op basis van de op vandaag van toepassing zijn de bepalingen.

3. Bevoegdheid van de VREG voor de bepaling van nadere regels voor de bepaling van de warmtekrachtbesparing door complexe installaties

Artikel 10 van het Ontwerpbesluit betreft de bepaling van de warmtekrachtbesparing. Deze bepalingen geven de basisprincipes weer, maar leggen geen specifieke regels over hoe complexe warmtekrachtinstallaties moeten geïnterpreteerd worden. De VREG vraagt in dit verband de bevoegdheid om éénduidig nadere regels vast te leggen met betrekking tot de berekening van de warmtekrachtbesparing in complexe installaties. Dit wordt nu al toegepast, getuige hiervan de beslissing BESL2004-62 van de VREG, met betrekking tot "de bepaling van nadere regels betreffende

de procedure tot beoordeling van de kwaliteitserkenning van een warmtekrachtinstallatie: hoe een WKK-installatie beschouwen?"

De VREG is van mening dat het haar taak is en dat zij de bevoegdheid nodig heeft om bij nieuwe technologische ontwikkelingen, of bij technologische installaties waarvan de warmtekrachtinstallatie een deel van een totaalconcept uitmaakt, de regels éénduidig vast te leggen om op die manier zekerheid te creëren bij de investeerders. De ontwikkeling van deze regels gebeurt uiteraard in overleg met de sector.

Ondermeer voor volgende type-installaties geeft het Ontwerpbesluit geen uitsluitel over de precieze berekeningswijze van de warmtekrachtbesparing, en is het in het belang van de gehele sector dat de VREG éénduidige regels vastlegt (deze lijst is niet exhaustief):

- serie- of parallelschakelingen van verschillende warmtekrachtinstallaties;
- warmtekrachtinstallaties gevoed door proceswarmte;
- gasturbines met nageschakelde bijgestookte stoomketels;
- motoren voor de productie van benutte CO₂ in de tuinbouwsector;
- condensatiestoomturbines met tussenaftap van stoom;
- organische Rankine-cyclus;
- installaties die warmte produceren in verschillende vormen (bijvoorbeeld warm water en stoom) en/of elektriciteit op verschillende spanningsniveaus.

Van de 23 installaties waarvoor tot oktober 2005 de aanvraag tot warmtekrachtcertificaten werd goedgekeurd, heeft de VREG zich ondermeer voor de volgende grote installaties op de nadere regels, vastgelegd in BESL2004-62, moeten beroepen:

- Total Antwerpen (BESL2004-70)
- Electrabel Langerbrugge (BESL2005-13)
- Stora Enso Langerbrugge (BESL2005-29)
- BASF Antwerpen (BESL2005-56)

Zonder de bevoegdheid van de VREG om deze nadere regels vast te leggen zouden deze beslissingen tot toekenning van warmtekrachtcertificaten niet kunnen genomen worden op dezelfde eenduidige en transparante manier. Dit brengt een gelijke behandeling van alle partijen in het gedrang.

De VREG stelt daarom voor het volgende toe te voegen aan Artikel 10 van het Ontwerpbesluit:

Artikel 10

§10. De VREG kan nadere regels opleggen met betrekking tot de beoordeling van de kwaliteitserkenning en de bepaling van de warmtekrachtbesparing voor types van complexe warmtekrachtinstallaties. De VREG publiceert deze nadere regels op haar website.

4. De bepaling van warmtekrachtbesparing op sites met reeds beschikbare warmte

Artikel 10, §5, behandelt het geval waar op een site reeds beschikbare warmte gebruikt wordt. Dit artikel dreigt echter een ontmoedigend effect te hebben voor de realisatie van bijkomende primaire energiebesparing. Dit komt met name voor in het geval dat een afnemer van warmte beleverd wordt door een andere partij die haar procesrendement (mogelijk bewust) laag houdt om veel restwarmte ter beschikking te hebben voor de warmte-afnemer. Door de laatste zin in Artikel 10, §5, van het Ontwerpbesluit (" *De warmte wordt als niet meer beschikbaar beschouwd als de warmteproducent zijn warmteleveringen wil stopzetten* ") wordt de warmte-afnemer gebonden aan deze

warmteleverancier en ligt de beslissing om deze niet-optimale situatie recht te trekken in handen van de warmteleverancier. Deze heeft in dit geval het minste belang in een wijziging van de situatie: hij kan immers de prijzen voor warmtelevering kunstmatig hoog opdrijven.

Zodoende wordt de verbruiker van warmte ontmoedigd om zelf te investeren in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties, en heeft de leverancier van beschikbare warmte geen incentive om zijn procesrendement te optimaliseren.

In geval de warmteverbruiker toch zal investeren in een warmtekrachtinstallatie is het voor hem bovendien zeer moeilijk om de primaire energiebesparing op basis van het vermeden primair energieverbruik van de warmteleverancier aan te tonen. Daarvoor is immers inzage nodig in de technologie van de warmteleverancier.

De VREG stelt daarom volgende wijzigingen voor aan het Ontwerpbesluit:

1) In hoofdorde:

Artikel 10, §5, kan dergelijke niet-optimale situaties nooit volledig uitsluiten. Bovendien is het voor de aanvrager van warmtekrachtcertificaten zeer moeilijk om de primaire energiebesparing aan te tonen op basis van het vermeden primair energieverbruik van de warmteleverancier. Daarom stelt de VREG in hoofdorde voor om Artikel 10, §5, te schrappen.

2) In ondergeschikte orde:

In ondergeschikte orde vraagt de VREG dat niet de term 'beschikbare warmte' gebruikt wordt, maar 'proceswarmte'. De term 'proceswarmte' geeft aan dat het toepassingsgebied van Artikel 10, §5, zich zal beperken tot gevallen waar onvermijdelijk warmte vrijkomt bij een proces dat niet de opwekking van warmte als hoofddoel of een van de hoofddoelen beoogt. Hierdoor kunnen ketels, boilers of al bestaande warmtekrachtinstallaties niet in aanmerking komen als producenten van 'beschikbare warmte'. Enkel deze processen waarbij de afgifte van warmte onvermijdelijk is bij de uitvoering van het proces, en waarbij deze warmte zou moeten geloosd worden indien er geen warmteafnemers waren, zonder dat dit een impact zou hebben op de andere parameters van het proces, komen in aanmerking om artikel 10, §5, toe te passen.

Concreet stelt de VREG daarom in ondergeschikte orde volgende wijzigingen voor aan het Ontwerpbesluit:

De definitie van proceswarmte wordt opgenomen in het Besluit:

Artikel 1, §2:

"(...)

27°: Proceswarmte: het deel restwarmte van een op de site uitgevoerd proces, waarbij dit proces niet de opwekking van warmte uit primaire energie als hoofddoel beoogt, en dat beschikbaar zou zijn voor warmteverbruikers, wanneer de best beschikbare technologie zou worden toegepast voor de realisatie van het hoofddoel van het proces."

Verder wordt Artikel 10, §5, integraal vervangen door

Artikel 10, §5,

"§5. Voor het deel van de warmtevraag, dat door proceswarmte kan ingevuld worden, wordt de warmtekrachtbesparing niet op basis van het vermeden primair energieverbruik van een

referentieketel berekend, maar op basis van het vermeden primair energieverbruik nodig om deze warmte met het betreffende proces met de best beschikbare technologie op te wekken. De aanvrager toont aan de VREG de correctheid van de berekeningen aan."

5. Referentierendementen

Artikel 10, §7 e.v. bepaalt de referentierendementen voor de productie van heet water en stoom, op basis waarvan de primaire energiebesparing door warmtekrachtinstallaties moet berekend worden. De VREG legde in haar beslissing BESL2004-63 van 6 oktober 2004 ook al referentierendementen vast voor andere energiedragers, en vraagt dat deze nu ook opgenomen worden in het Ontwerpbesluit, Artikel 10, §7 e.v., om meer rechtszekerheid te bieden aan investeerders in deze sector.

Deze referentierendementen zijn concreet:

- 93% voor het thermische rendement van een referentieketel die haar warmte afstaat in de vorm van hete lucht;
- 52% voor het rendement van de best beschikbare aandrijftechnologie;
- 500% voor de C.O.P. van een referentie-compressorkoelmachine die koude produceert.

6. Toekenning van garanties van oorsprong aan 'groene' warmtekrachtinstallaties

In het geval dat een warmtekrachtinstallatie een hernieuwbare brandstof gebruikt, kunnen hiervoor zowel groenestroomcertificaten als warmtekrachtcertificaten toegekend worden, die beiden aanvaardbaar zijn voor respectievelijk de groenestroom- en warmtekrachtcertificatenverplichting. Deze tweevoudige steun is gerechtvaardigd, omdat de twee certificatenondersteuning elk een ander aspect van de inspanningen voor duurzame energieproductie honoreren, en ook verschillende grootheden vertegenwoordigen (geproduceerde elektriciteit voor groenestroomcertificaten versus primaire energiebesparing voor warmtekrachtcertificaten).

Anders is het met de garantie van oorsprong (GvO) die aan de geproduceerde elektriciteit wordt toegekend. Deze kent aan een MWh elektrische energie die op het openbaar net wordt geïnjecteerd een label toe dat verzekert dat deze MWh geproduceerd is door, bijvoorbeeld, hernieuwbare energiebronnen of warmtekrachtkoppeling. Dit kadert in de meer algemene visie om van alle energie die over het openbaar elektriciteitsnet loopt de oorsprong en gebruikte brandstof in kaart te brengen.

Uiteraard kan dit label fysisch niet verbonden blijven met de elektrische energie zelf. Daarenboven kunnen energie en garanties van oorsprong apart verhandeld worden. In dit opzicht is het verkeerd dat een MWh, geproduceerd door een WKK op hernieuwbare brandstof, twee labels krijgt (een garantie van oorsprong groene stroom en een garantie van oorsprong warmtekracht) die elk een MWh elektrische energie vertegenwoordigen en elk apart verhandeld kunnen worden. In het hypothetische geval dat alle energie die geïnjecteerd wordt in het openbaar net door warmtekrachtinstallaties met hernieuwbare brandstoffen wordt opgewekt, zouden dubbel zoveel garanties van oorsprong circuleren als er elektriciteit werd geïnjecteerd. De geloofwaardigheid van een garantie van oorsprong komt ernstig in het gedrang, indien er niet tegenover elke GvO een MWh fysieke elektrische energie staat.

De VREG stelt daarom voor om, voor warmtekrachtinstallaties die enkel op hernieuwbare brandstoffen werken, de garanties van oorsprong met betrekking tot warmtekracht te markeren als 'niet van toepassing' bij de toekenning, onafhankelijk of elektriciteit in het net geïnjecteerd wordt of niet. De producent blijft zijn garantie van oorsprong met betrekking tot groenestroom wel behouden (indien de elektriciteit in het openbaar net geïnjecteerd wordt).

De producent moet de mogelijkheid krijgen om bij elektriciteitsproductie vrijwillig afstand te doen van haar garanties van oorsprong voor groenestroom, om zodoende aanspraak te maken op de warmtekracht-garanties van oorsprong. Hiervoor volstaat een eenvoudige vraag van de producent aan de VREG.

Concreet stelt de VREG volgende toevoeging voor aan Artikel 12, §5:

6° "Niet van toepassing" in de gevallen vermeld in §7

Aan Artikel 12, §7, eerste lid, stelt de VREG volgende toevoeging voor:

Een certificaat krijgt de vermelding "Niet van toepassing" voor de hoeveelheid elektriciteit dat in het openbare net is geïnjecteerd en waarvoor ook een groenestroomcertificaat is toegekend met vermelding "nog niet gebruikt" volgens de bepalingen in het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik. Op schriftelijke aanvraag van de producent kan de VREG beslissen het groenestroomcertificaat volgens de bepalingen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 toe te kennen met de vermelding "Niet van toepassing", en het warmtekrachtcertificaat toe te kennen met de vermelding "nog niet gebruikt".

De vermelding "Niet van toepassing" maakt het warmtekrachtcertificaat onbruikbaar als garantie van oorsprong, volgens de bepalingen in Artikel 15 van voorliggend Ontwerpbesluit.

Dit voorstel van de VREG impliceert zodoende ook een kleine wijziging in het Besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaredienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik. De vermelding 'niet van toepassing' moet ook mogelijk zijn voor de garantie van oorsprong horende bij een groenestroomcertificaat.

Concreet is de wijziging aan het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 de volgende.

In de tekst onder Artikel 3 wordt bij Artikel 13 en Artikel 15 de volgende tekst toegevoegd:

Artikel 13, §5

6° "Niet van toepassing" in de gevallen bedoeld in artikel 15 septies

Artikel 15septies

Op schriftelijke aanvraag van de producent kan de VREG beslissen om bij toekenning van het groenestroomcertificaat de vermelding, bedoeld in Artikel 13,§2,8°, te veranderen in "Niet van toepassing".

7. Gebruik van garanties van oorsprong ter verantwoording van de brandstofmix:

Dit deel van het advies van de VREG is relevant voor voorliggend Ontwerpbesluit, maar betreft tegelijkertijd een opmerking over *het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen* en van *het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik*, met name op de wijzigingen in beide aangebracht door het *Besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 2005*.

Het Besluit van 5 maart 2004 is naar structuur en doelstellingen de tegenhanger van voorliggend Ontwerpbesluit, waarbij het Ontwerpbesluit zich richt op warmtekrachtinstallaties en het Besluit van 5 maart 2005 zoals gewijzigd bij Besluit van 8 juli 2005 op groenestroominstallaties.

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik heeft ook een weerslag op voorliggend Ontwerpbesluit.

7.1. Controlebevoegdheid van de VREG

Artikel 12, §4, van het Besluit van 29 maart 2002, zoals gewijzigd door het Besluit van de Vlaamse regering van 26 september 2003, maar vóór de wijziging door het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 2005, stelde:

§4. De VREG gaat na of de informatie die door de leverancier wordt gegeven bij de toepassing van dit artikel betrouwbaar is. De leverancier rapporteert jaarlijks bij de VREG voor 1 februari van het lopende jaar over de gegevens van het voorgaande kalenderjaar. De VREG maakt hierover een syntheseverslag en stelt dat ter beschikking van ANRE.

waarbij in 'dit artikel' onder meer verwezen wordt naar de vermelding van de oorsprong van de elektriciteit op de factuur van leveranciers aan eindafnemers.

Deze paragraaf werd door het Besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 2005 vervangen door:

§4. De leverancier dient vanaf 2006 jaarlijks voor 1 maart een rapport in de VREG over de oorsprong van de geleverde elektriciteit tijdens het voorgaande kalenderjaar. De VREG stelt dat rapport ter beschikking van ANRE. Het syntheseverslag wordt gepubliceerd op de website van de VREG, samen met de door de leveranciers gehanteerde percentages inzake oorsprong van de door hen geleverde elektriciteit, bedoeld in §1, 1°.

De VREG acht het noodzakelijk dat de facturen en promotiemateriaal die leveranciers hanteren in hun eigen communicatie naar eindafnemers door een onafhankelijke instantie gecontroleerd worden. De VREG acht het haar taak om deze controle uit te voeren, en vraagt de bevoegdheid hiertoe. Deze bevoegdheid om de facturen, promotiemateriaal of andere communicatie naar (potentiële) afnemers te controleren dient naar de mening van de VREG expliciet in het Besluit opgenomen te worden.

Daarom stelt de VREG voor dat Artikel 11, §4, van het Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik, integraal wordt vervangen door:

§4. De VREG gaat na of de informatie die door de leverancier wordt gegeven bij de toepassing van dit artikel betrouwbaar is. De leverancier dient vanaf 2006 jaarlijks voor 1 maart een rapport in de VREG over de oorsprong van de geleverde elektriciteit tijdens het voorgaande kalenderjaar. De VREG stelt dat rapport ter beschikking van ANRE. Het syntheseverslag wordt gepubliceerd op de website van de VREG, samen met de door de leveranciers gehanteerde percentages inzake oorsprong van de door hen geleverde elektriciteit, bedoeld in §1, 1°.

7.2. Eénduidigheid van de wetgeving

De hieronder uitgewerkte opmerking van de VREG behandelt een hiaat in de wetgeving in verband met de bepaling van de brandstofmix van een leverancier die zowel via het transmissie- en distributienet als via directe lijnen aan eindafnemers levert.

De VREG benadrukt dat naar verwachting ongeveer 10% van de totale hoeveelheid toegekende groenestroomcertificaten, en nog een groter aandeel van de toegekende warmtekrachtcertificaten, zal worden toegekend met vermelding "ter plaatse gebruikt". Een consensus over de mate waarin hiermee moet rekening gehouden worden in de bepaling van de brandstofmix per product of per leverancier is daarom van groot belang.

Sinds de wijzigingen door artikel 5 van het Besluit van 8 juli 2005 luidt het nieuwe artikel 11 van het Besluit van 29 maart 2002 inzake de openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik :

Art. 11. §1. Op elke factuur of op een begeleidend document daarbij en in het promotiemateriaal dat hij rechtstreeks aan zijn eindafnemers overmaakt, vermeldt de leverancier:

1° de oorsprong van de door hem in het voorgaande kalenderjaar geleverde elektriciteit aan eindafnemers, in totaal en voor het aangeboden product en dit vanaf 1 maart van het lopende jaar;
2° de referentiebronnen waar voor het publiek toegankelijke informatie beschikbaar is over de gevolgen voor het milieu wat betreft CO₂-emissies en radioactief afval van elektriciteitsproductie met verschillende energiebronnen.

De minister bepaalt de vorm waarop deze vermeldingen dienen te gebeuren en de referentiebronnen waarnaar dient te worden verwezen.

§2. De oorsprong van de elektriciteit wordt opgegeven onder volgende categorieën:

1° elektriciteit geproduceerd met hernieuwbare energiebronnen;
2° elektriciteit geproduceerd in kwalitatieve warmtekrachtinstallaties;
3° elektriciteit geproduceerd met fossiele brandstoffen;
4° elektriciteit geproduceerd in nucleaire centrales;
5° elektriciteit waarvan de oorsprong onbekend is.

De minister bepaalt de vorm waarop deze vermeldingen dienen te gebeuren en de referentiebronnen waarnaar dient te worden verwezen.

§3. Het aandeel elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen, zoals bedoeld in §2, 1°, wordt ten laatste vanaf 1 maart van het lopende jaar bepaald op basis van de verhouding van het aantal groenestroomcertificaten, uitgedrukt in MWh, dat door de leverancier voor leveringen in het voorgaande kalenderjaar werd gebruikt als garantie van oorsprong, zoals bedoeld in artikel 15bis van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen, ten opzichte van de hoeveelheid, uitgedrukt in MWh, in het vorig kalenderjaar geleverde elektriciteit aan eindafnemers in het Vlaamse Gewest door de betrokken leverancier. Deze verhouding wordt bepaald zowel voor het totaal van zijn leveringen als voor van het aangeboden product aan de betrokken eindafnemers.

(...)

De VREG stelt vast dat de bepaling in Art. 11 §1 betrekking heeft op alle elektriciteit die een leverancier levert aan eindafnemers, waarbij de levering van elektriciteit die niet via het distributie- of transmissienet gaat niet expliciet wordt uitgesloten. Voor de productie van deze laatste elektriciteit wordt, ingeval uit hernieuwbare bronnen, een garantie van oorsprong met vermelding 'ter plaatse gebruikt' toegekend.

Het aandeel elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen wordt, volgens Art. 11 §3 van het Besluit van 29 maart 2002 en Art. 15bis van het *besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen*, bepaald door het aantal groenestroomcertificaten waarvan de vermelding door de leverancier werd gewijzigd van 'nog niet gebruikt' naar 'gebruikt'. Dit impliceert dat het gebruik van certificaten als garantie van oorsprong enkel mogelijk is voor elektriciteit die langs het transmissie- of distributienet geleverd werd. De certificaten voor productie van elektriciteit die ter plaatse verbruikt wordt, krijgt de vermelding 'ter plaatse gebruikt', en kunnen dus niet gebruikt worden voor de bepaling van de brandstofmix.

brandstofmix van een leverancier voor via het net geleverde elektriciteit

De VREG vraagt dat Artikel 11, §1, van het *Besluit van 29 maart 2002 inzake de openbaardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik* als volgt wordt gewijzigd:

Art. 11. §1. Op elke factuur of op een begeleidend document daarbij en in het promotiemateriaal dat hij rechtstreeks aan zijn eindafnemers overmaakt, vermeldt de leverancier:

1° de oorsprong van de door hem in het voorgaande kalenderjaar via het transmissie- of distributienet geleverde elektriciteit aan eindafnemers, in totaal en voor het aangeboden product en dit vanaf 1 maart van het lopende jaar;

2° de referentiebronnen waar voor het publiek toegankelijke informatie beschikbaar is over de gevolgen voor het milieu wat betreft CO₂-emissies en radioactief afval van elektriciteitsproductie met verschillende energiebronnen.

De minister bepaalt de vorm waarop deze vermeldingen dienen te gebeuren en de referentiebronnen waarnaar dient te worden verwezen.

De VREG acht deze toevoeging nuttig en noodzakelijk, om de volgende redenen:

- Gezien de bepalingen in Art. 11 §3 van dit Besluit van 29 maart 2002 en in Art. 15bis van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 wordt de brandstofmix de-facto bepaald op basis van het gebruik van garanties van oorsprong voor elektriciteit die langs het distributie- of transmissienet geleverd werd. De voorgestelde toevoeging aan Art. 11, §1, draagt aanzienlijk bij tot de duidelijkheid van het Besluit.
- De jaarlijkse stroomlevering via het transmissie- of distributienet door een leverancier is ook bepalend voor het aantal groenestroom- en warmtekrachtcertificaten die deze leverancier moet voorleggen in het kader van de certificatenverplichting. Het is dan ook aannemelijk dat voor het gebruik van de certificaten als garantie van oorsprong enkel de stroom in aanmerking komt die langs het transmissie- of distributienet geleverd is.
- Deze toevoeging legt ook een eenduidig verband met Artikel 6 van het *Koninklijk Besluit van 24 maart 2003 tot bepaling van de nadere regels betreffende de federale bijdrage tot financiering van sommige openbare dienstverplichtingen en van de kosten verbonden aan de regulering van en controle op de elektriciteitsmarkt*, zoals gewijzigd door het K.B. van 26 september 2005. Dit artikel legt de vrijstelling vast van een deel van de federale bijdrage voor de elektriciteit die is

geleverd en is geproduceerd van hernieuwbare energiebronnen of kwalitatieve warmtekrachtkoppelingseenheden. Aangezien de federale bijdrage enkel wordt betaald voor levering via het transmissie- of distributienet, is het correct dat ook enkel vrijstelling ervan bedongen wordt op basis van de brandstofmix van de stroom die langs het transmissie- of distributienet wordt geleverd.

De voorgestelde wijziging aan Artikel 11,§1, van het *Besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik* zal omwille van deze argumenten de transparantie, éénduidigheid, rechtszekerheid en uniformiteit met andere wetten ten goede komen.

Globale brandstofmix van een leverancier

De aldus berekende brandstofmixen zijn de juiste weergave van het product dat de leverancier aan eindafnemers aanbiedt via het transmissie- en distributienet, en die ook door de leverancier moeten gecommuniceerd worden naar de eindafnemer, ondermeer via de jaarlijkse factuur. De sommatie van deze brandstofmixen per product geeft ook de totale brandstofmix weer die de leverancier kan invoeren in het kader van de vrijstelling van een deel van de federale bijdrage voor de elektriciteit die is geleverd en is geproduceerd op basis van hernieuwbare energiebronnen of kwalitatieve warmtekrachtkoppelingseenheden.

Echter, indien de leverancier ook een aantal grote afnemers rechtstreeks levert met een groenestroom- of warmtekrachtinstallatie wijkt deze brandstofmix mogelijk sterk af van de globale brandstofmix van deze leverancier, namelijk de geaggregeerde brandstofmix van alle producten en rechtstreekse leveringen (leveringen die niet via het net gaan).

De VREG is van oordeel dat de leverancier het recht moet hebben om in zijn jaarverslag, promotiemateriaal e.a. ook deze geaggregeerde brandstofmix te vermelden, indien van toepassing. In dit geval moet, naar de mening van de VREG, ook deze brandstofmix aan de VREG verantwoord worden, en hiervoor kunnen in sommige gevallen ook 'ter plaatse gebruikte' certificaten ingeroepen worden die aan deze leverancier werden toegekend en niet werden doorverkocht.

De VREG wil daarom nadere regels vastleggen voor de bepaling van de globale brandstofmix van een leverancier, in overleg met de Vlaamse regering en de elektriciteitssector.

In hoofdorde stelt de VREG daarom volgende toevoeging voor aan Artikel 11 van het *Besluit van 29 maart 2002 inzake de openbardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik*

§4. De VREG kan nadere regels vastleggen voor de bepaling van de brandstofmix van de globale leveringen van een leverancier, namelijk de som van de leveringen via het transmissie- en distributienet enerzijds en de rechtstreekse leveringen anderzijds.

Artikel 11, §4 en §5 worden dan henummerd naar respectievelijk §5 en §6.

In ondergeschikte orde dringt de VREG aan op nader overleg, met de Vlaamse Regering en de elektriciteitssector, omtrent het gebruik van 'ter plaatse gebruikte' garanties van oorsprong voor de bepaling van de totale brandstofmix van de leverancier.

8. Advies van de VREG met betrekking tot de implementatie van het Ontwerpbesluit

Dit deel van het advies betreft de visie van de VREG op de implementatie van het Ontwerpbesluit. Deze visie wordt eerst toegelicht. In een volgend deel wordt aangegeven welke technische wijzigingen hiervoor moeten aangebracht worden aan het Ontwerpbesluit. Naar het aanvoelen van de VREG hebben deze wijzigingen geen weerslag op de doelstellingen die het Ontwerpbesluit beoogt.

8.1. Visie van de VREG op de implementatie-aspecten van het Ontwerpbesluit

De VREG is verantwoordelijk voor de implementatie van voorliggend Ontwerpbesluit, en beheert de centrale databank via dewelke certificaten en garanties van oorsprong toegekend, verhandeld en ingeleverd worden. De VREG is van mening dat voorliggend Ontwerpbesluit optimaal wordt geïmplementeerd naar analogie met de implementatie van het *besluit van de Vlaamse regering van 8 juli 2005 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen en van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 inzake de openbaardienstverplichtingen ter bevordering van het rationeel energiegebruik*. Dit besluit bepaalt analoge regelingen als voorliggend Ontwerpbesluit, voor de bevordering van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen. De implementatie van dit besluit met behulp van een groenestroomcertificatenplatform wordt hier kort toegelicht.

Implementatie van het groenestroomcertificatenplatform

Er wordt één certificaat met één registratienummer toegekend per eenheid (MWh) geproduceerde elektrische energie uit hernieuwbare bronnen. Dit certificaat kan dan in haar geheel verhandeld worden, en als groenestroomcertificaat en/of garantie van oorsprong gebruikt worden, afhankelijk van het type. Afhankelijk van de verschillende vermeldingen die op het certificaat staan volgens de bepalingen van Artikel 2 van het besluit van 8 juli 2005, kunnen we concreet vier types certificaten onderscheiden zoals hieronder getoond.

waarde als GvO [MWh injectie]	1	1	0	0
waarde als GSC [MWh productie]	1	0	1	0
	A	B	C	D

Een certificaat heeft 1 MWh waarde als GSC (groenestroomcertificaat aanvaardbaar voor de certificatenverplichting) wanneer de vermelding bij het certificaat 'aanvaardbaar' en 'nog niet ingeleverd' is, en 0 MWh in alle andere gevallen.

Een certificaat heeft 1 MWh waarde als GvO (garantie van oorsprong) wanneer de vermelding 'nog niet gebruikt' is, en 0 MWh in alle andere gevallen.

Praktisch betekent dit:

- Type A geldt voor 1 MWh energie uit hernieuwbare bronnen, die in het openbaar net geïnjecteerd wordt.
- Type B geldt voor 1 MWh energie uit hernieuwbare bronnen, die in het net geïnjecteerd wordt, maar niet aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting (bijvoorbeeld energie uit grote waterkrachtcentrales, of een uit het buitenland ingevoerd certificaat).
- Type C geldt voor 1 MWh energie uit hernieuwbare bronnen die ter plaatse gebruikt wordt. Type A kan in Type C veranderen wanneer het certificaat als garantie van oorsprong gebruikt wordt, maar waarbij het certificaat wel nog bruikbaar blijft voor de certificatenverplichting.
- Type D geldt voor 1 MWh hernieuwbare energie die niet in het net geïnjecteerd werd of waarvan de GvO reeds gebruikt werd, en ook niet aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting.

Installaties waarvan een deel van de elektriciteit die voor groenestroomcertificaten in aanmerking komt in het net geïnjecteerd wordt, en een ander deel ter plaatse gebruikt wordt, krijgen op die manier per maand een geheel aantal certificaten van het Type A en een aantal van het Type C toegekend. Het niet-geheel overschot wordt voor beide types overgedragen naar de volgende maand.

Deze implementatie kreeg de voorkeur op alternatieve implementaties, zoals de methode waarbij, per MWh elektriciteit die voor groenestroomcertificaten in aanmerking komt, de (meestal niet gehele) fractie x die ook in het net geïnjecteerd wordt als decimaal getal aan het certificaat wordt gehecht, zoals hieronder voorgesteld.

waarde als GvO	x ($x < 1$)	x ($x < 1$)
waarde als GSC	1	0

Op die manier ontstaan slechts twee basistypes certificaten (afhankelijk of deze al dan niet aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting). Deze implementatie werd door de VREG echter niet weerhouden, omdat het werken met niet-gehele energiewaarden op een certificaat, die ook niet dezelfde zijn op alle certificaten, de vlotte en transparante marktwerking, alsook de internationale handel in en uitwisseling van garanties van oorsprong, ernstig zou verhinderen. Ook is het op die manier moeilijk om observaties te doen naar de afzonderlijke marktwaarde van een groenestroomcertificaat voor de certificatenverplichting en een garantie van oorsprong.

Voorgestelde implementatie van het warmtekrachtcertificatenplatform

De VREG ziet twee mogelijkheden om het warmtekrachtcertificatenplatform te implementeren.

Mogelijkheid I

De VREG kan dezelfde methode die nu geldt voor groenestroomcertificaten ook toepassen voor warmtekrachtcertificaten, met het oog op een vlotte implementatie. Dit resulteert in éénvoudigheid van beide systemen voor de marktspelers, onder wie velen met beide systemen geconfronteerd zullen worden.

Het warmtekrachtcertificatenplatform voorziet dat de vermeldingen bij elk certificaat, volgens de bepalingen in Artikel 12 van voorliggend Ontwerpbesluit worden bijgehouden. In analogie met het groenestroomcertificatenplatform zullen echter voor de gebruiker opnieuw vier types certificaten bestaan, zoals hieronder getoond:

waarde als GvO [MWh injectie]	1	1	0	0
waarde als WKC [MWh primaire energiebesparing]	1	0	1	0
	A	B	C	D

- Type A wordt maandelijks toegekend aan installaties die – voor de certificatenverplichting aanvaardbare - warmtekrachtcertificaten opleveren en bovendien hun elektriciteit in het openbaar net injecteren.
 Wanneer de netinjectie (in MWh) groter is dan de primaire energiebesparing (in MWh) worden nog bijkomend certificaten van het type B toegekend. In het andere geval worden bijkomend certificaten van het type C toegekend.
- Type B wordt verder ook toegekend aan installaties die hun elektriciteit in het net injecteren maar waarvan de certificaten voor de primaire energiebesparing niet aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting. Dit zijn ondermeer de certificaten, toegekend voor (100-X)% van de warmtekrachtbesparing door installaties die langer dan 4 jaar in dienst zijn (zie Artikel 14 van het voorliggend Ontwerpbesluit).
- Type C wordt maandelijks toegekend aan installaties die – voor de certificatenverplichting aanvaardbare - warmtekrachtcertificaten opleveren en bovendien hun elektriciteit ter plaatse verbruiken, of wanneer de primaire energiebesparing groter is dan de netinjectie.
- Type D geldt voor installaties waarbij de elektriciteit niet in het net geïnjecteerd werd of waarvan de GvO reeds gebruikt werd, en waarvan de certificaten voor de primaire energiebesparing niet aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting.

Hoewel, in tegenstelling tot groenestroomcertificaten, de waarde van een certificaat als GvO en als WKC fysische grootheden in verschillende eenheden vertegenwoordigen (MWh elektriciteitsinjectie versus MWh primaire energiebesparing), is dit nog steeds de meest efficiënte manier om certificaten te verhandelen. Elke andere implementatie die het gebruik van een certificaat voor de certificatenverplichting verenigt met het gebruik als GvO zal leiden tot een niet transparant rekenkundig verband tussen de verschillende waardes die een certificaat vertegenwoordigt, waarbij dit verband ook kan verschillen van certificaat tot certificaat, ondermeer afhankelijk van de elektriciteit-warmteratio en plaatselijk elektriciteitsverbruik per installatie en per productiemaand.

Een koppeling van de certificatenverplichting en de GvO komt tegemoet aan mogelijke problemen die zouden kunnen rijzen bij internationale uitwisseling van GvO. Als die certificaten in het buitenland worden aangeboden, is het voor het betrokken land niet altijd duidelijk wat zij moeten accepteren als garantie van oorsprong. In de richtlijn gaat men uit van het principe van wederzijdse erkenning, maar het is mogelijk voor een land om certificaten niet te accepteren als kan worden bewezen dat deze weigering is gebaseerd op objectieve, transparante en niet-discriminerende criteria. Binnen AIB, de vereniging van officiële instanties die certificaten uitreiken, zijn op vandaag procedures uitgewerkt om

dubbel gebruik van certificaten uit te sluiten, zodat deze problemen in principe zouden moeten kunnen voorkomen worden.

Daarnaast moeten we ook rekening houden met het feit dat de Europese Commissie dezelfde redenering kan hanteren bij het beoordelen van de aanmelding van het WKC-systeem als steunmaatregel als bij de brief die zij verzonden heeft naar aanleiding van de aanmelding van het Vlaamse systeem van groenestroomcertificaten. In deze brief verplichtte de Europese Commissie de Vlaamse autoriteiten om de verkoop van Vlaamse groenestroomcertificaten te verbieden wanneer de betrokken, in het Vlaams Gewest geproduceerde groene stroom wordt uitgevoerd, en dit tot het tijdstip waarop de voormelde wederzijdse erkenning van groenestroomcertificaten van kracht wordt. De reden van de opmerking van de Europese Commissie was immers dat eenzelfde hoeveelheid groene stroom niet twee maal steun zou krijgen. Dit zou het geval zijn mocht een certificaat worden ingeleverd in Vlaanderen om te voldoen aan de certificatenverplichting en anderzijds het certificaat ook in het buitenland kan worden aangewend om aldaar steun te bekomen.

Als we deze redenering van de Commissie doortrekken voor het WKC systeem, zou er bij uitvoer van een GvO moeten worden gezorgd dat het WKC dat voor dezelfde hoeveelheid elektriciteit is toegekend, niet kan worden ingeleverd. Dit kan door het WKC te schrappen. Dit vereist een koppeling tussen de GvO en het WKC en heeft eveneens tot gevolg dat het WKC en het GvO in handen dienen te zijn van dezelfde eigenaar. Anders zou een actie van de eigenaar van de GvO (uitvoer naar het buitenland) een directe impact hebben op de waarde van een WKC dat werd toegekend voor de productie van dezelfde hoeveelheid energie en in handen is van een andere eigenaar.

Immers, bij ontkoppeling van de GvO en de WKC kan de WKC in Vlaanderen worden ingeleverd (en wordt dus een eerste maal steun gegeven voor 1 MWh geproduceerde elektriciteit) en anderzijds kan de GvO bij uitvoer naar een andere lidstaat dienen als bewijs voor de eindafnemer dat hij WKK-energie heeft aangekocht en krijgt de afnemer voor dezelfde 1 MWh mogelijk nogmaals steun.

Indien deze redenering gevolgd wordt, is een koppeling dus noodzakelijk.

Mogelijkheid II

Eén warmtekrachtcertificaat dat zowel voor de certificatenverplichting als als GvO kan gebruikt worden leidt in elk geval tot ofwel een onduidelijk mathematisch verband tussen beide waarden van het certificaat, ofwel tot het ontstaan van vier types certificaten zoals hierboven toegelicht, waarbij het verenigen van 1 MWh primaire energiebesparing met 1 MWh elektriciteit in één certificaat op een zeer kunstmatige manier gebeurt, omdat deze energiewaarden totaal verschillende grootheden vertegenwoordigen, en niet noodzakelijk overeenkomen met hetzelfde moment van productie door een installatie.

De mogelijkheid moet overwogen worden dat voor één warmtekrachtinstallatie twee verschillende types certificaten worden toegekend, met verschillende registratienummers, waarvan het ene enkel kan gebruikt worden voor de certificatenverplichting, en het andere enkel als garantie van oorsprong. Beide types certificaten zijn dan volledig ontkoppeld.

Deze implementatie leidt ertoe dat beide types apart kunnen verhandeld worden aan verschillende marktpartijen. De VREG kan voor beide markten de statistieken publiceren met betrekking tot het verhandeld aantal, en de gemiddelde marktprijs.

De handelaars in garanties van oorsprong kunnen zich in dat geval minder belemmerd voelen om deze op Europees niveau te verhandelen. De VREG vraagt dan wel dat op deze apart toegekende garanties van oorsprong vermeld staat dat deze installatie al steun heeft gekregen in Vlaanderen, met name in de vorm van apart toegekende warmtekrachtcertificaten, enkel bruikbaar voor de certificatenverplichting.

De uitwerking van dit voorstel heeft tot gevolg dat het gebruik van het certificaat voor de certificatenverplichting niet leidt tot een ontwaarding van de garantie van oorsprong, zoals in voorliggend Ontwerpbesluit wel het geval is volgens de bepaling in Artikel 14, §1, tweede lid.

Mogelijkheid II impliceert ook dat beide apart toegekende certificaten in theorie naar het buitenland kunnen uitgevoerd worden. De functie van beide certificaten moet in elk geval duidelijk worden omschreven, zodat een MWh stroom slechts eenmaal als garantie van oorsprong kan gebruikt worden.

Het is dan aan de bevoegde instantie in het gebied waarnaar de garantie van oorsprong werd uitgevoerd, om te oordelen of deze daar kan gebruikt worden. Aangezien de procedure van deze instanties de steun via een dergelijk apart certificaat mogelijks verbiedt zou hij kunnen geneigd zijn om de invoer te weigeren. Dit laatste is dan weer een extra belemmering van internationale handel. Bij gebrek aan rechtspraak hieromtrent is het op vandaag onduidelijk of dit een gerechtvaardigde belemmering op het gebruik van buitenlandse garanties van oorsprong betekent.

Om het praktisch probleem, vermeld bij mogelijkheid II uit de weg te gaan, en om een regeling te hebben die aansluit bij de regeling voor stroom uit hernieuwbare energiebronnen omzeilen, adviseert de VREG om mogelijkheid I te implementeren.

8.2. Voorgestelde technische wijzigingen aan de tekst van het Ontwerpbesluit

De volgende voorgestelde wijzigingen hebben voornamelijk betrekking op het geval dat Mogelijkheid I voor de implementatie van het warmtekrachtcertificatenplatform wordt weerhouden. In het geval Mogelijkheid II wordt weerhouden zijn meer structurele wijzigingen nodig aan het Ontwerpbesluit.

1) Toekenning van warmtekrachtcertificaten aan installaties, meer dan 4 jaar na indienstname

De regeling over gedeeltelijke aanvaardbaarheid van warmtekrachtcertificaten voor installaties ouder dan vier jaar (Artikel 14 §1, derde lid, van het Ontwerpbesluit) leidt mogelijk tot complexe situaties waarbij een uitgereikt certificaat slechts voor een deel aanvaardbaar is voor de certificatenverplichting. Dit bemoeilijkt de overzichtelijkheid voor partijen die bij de certificatenhandel betrokken zijn, en ook de implementatie van de certificaten-databank, zoals hierboven toegelicht.

De VREG stelt daarom voor om warmtekrachtcertificaten bij de toekenning reeds onder te verdelen in een geheel aantal aanvaardbare (Type A of C) en een geheel aantal niet-aanvaardbare certificaten (Type B of D zoals hierboven beschreven).

Concreet stelt de VREG voor om de tekst van Artikel 14 §1, derde lid, te vervangen door:

"Voor de productiemaanden die meer dan vier jaar na de indienstneming of ingrijpende wijziging van de warmtekrachtinstallatie vallen, worden voor X% van de warmtekrachtbesparing in de betreffende maand certificaten toegekend die aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting, en voor (100-X)% van de warmtekrachtbesparing certificaten die niet aanvaardbaar zijn voor de certificatenverplichting.

(...)"

Verder wordt ook nog gewijzigd:

Art. 12, §3, 1°: "aanvaardbaar" in plaats van "aanvaardbaar voor X%"

2) De vervaldatum van een warmtekrachtcertificaat en een garantie van oorsprong

Volgens de bepalingen in het Ontwerpbesluit in Artikel 14, §2, enerzijds, en Artikel 18 anderzijds verschilt de vervaldatum van een warmtekrachtcertificaat voor de certificatenverplichting licht van die voor het gebruik als garantie van oorsprong. Dit bemoeilijkt de overzichtelijkheid voor partijen die bij de certificatenhandel betrokken zijn. Het verschil in vervaldatum voor de twee gebruiken van het certificaat is steeds minder groot dan een jaar, en heeft naar het aanvoelen van de VREG geen meerwaarde. De VREG stelt daarom een uniforme vervaldatum voor beide toepassingen van een certificaat voor.

De VREG adviseert daarom dat de vermelding 'vervallen' uit Artikel 12, §5, zowel betrekking heeft op de aanvaardbaarheid van een certificaat voor de certificatenverplichting.

Bovendien leidt de bepaling in Artikel 14, §2, mogelijk tot verwarring: heeft de termijn van vijf jaar betrekking op het jaar n tijdens hetwelk de geleverde energie bepalend is voor de hoeveelheid in te leveren certificaten, of op het jaar n+1 in hetwelk ten laatste op 31 maart de certificatenverplichting voor het jaar n moet worden ingelost?

Concreet stelt de VREG daarom de volgende nieuwe formuleringen voor de betreffende delen van het Ontwerpbesluit voor:

Artikel 12, §3

(...)

2° "niet-aanvaardbaar", in het geval dat het warmtekrachtcertificaat niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 14, §1 en §2, en in de gevallen bedoeld in artikel 16.

(...)

Artikel 14, §2

Warmtekrachtcertificaten die uitgereikt werden in het productiejaar n dat op het certificaat vermeld staat kunnen voor de certificatenverplichting slechts voorgelegd worden tot en met 31 maart van het jaar n+6. Indien een warmtekrachtcertificaat na afloop van deze termijn nog niet werd gebruikt voor de certificatenverplichting wordt de vermelding, bedoeld in Artikel 12, §2, 13°, door de VREG gewijzigd naar "niet-aanvaardbaar", en wordt de vermelding, bedoeld in Artikel 12, §2, 14°, door de VREG gewijzigd naar "niet van toepassing".

Artikel 18

Warmtekrachtcertificaten die uitgereikt werden in het productiejaar n dat op het certificaat vermeld staat kunnen als garantie van oorsprong gebruikt worden tot en met 31 maart van het jaar n+6. Indien een warmtekrachtcertificaat na afloop van deze termijn nog niet werd gebruikt als garantie van oorsprong wordt de vermelding, bedoeld in Artikel 12, §2, 15°, door de VREG gewijzigd naar "vervallen".

3) De registratie van warmtekrachtcertificaten

De voorgestelde implementatie van het warmtekrachtcertificatenplatform (Methode I) heeft verder enkel nog een weerslag op de registratie van de elektriciteitsproductie.

Het voorstel van de VREG is om Artikel 12, §2, 10° te vervangen door:

10° De hoeveelheid geproduceerde elektrische energie die het warmtekrachtcertificaat vertegenwoordigt.

Brussel, ***
Voor de VREG
De Voorzitter,

André Pictoel